

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **F.S.**,
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,
oraz **Ł.S.**, **K.R.** i **D.W.**
skazanych z art. 158 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 1 października 2025 r.,
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 106/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II K 13/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W związku z wniesionymi kasacjami obrońcy skazanych F.S., Ł.S., K.R. i D.W. zawnioskowali o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 106/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 28 marca 2023 r., sygn. akt II K 13/22,

akcentując wagę podniesionych zarzutów, zwłaszcza dotyczących wystąpienia w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*). Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że podniesione w kasacjach zarzuty są wprawdzie poważne, ale kwestia wadliwości składu wymaga pogłębionej analizy na rozprawie, zwłaszcza wobec argumentacji prokuratora, który odwołał się do treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 2025 r., IV KK 114/25.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.

[WB]

[a.t]